

Myndighed, idet den nemlig allerede havde iværksat en gennemgribende Forandring i Stiftelsens Virksomhed, som endnu ikke var approberet fra Ministeriets Side. Den Argumentation, som den ærede Minister gjorde gjældende i den Anledning, forekom mig ikke at være synderlig holdbar. Den ærede Minister mente, at naar en Foranstaltning i og for sig maatte anses for at være rigtig og hensigtsmæssig lige over for Stiftelsens Diemed, maatte man ogsaa se igjennem Fingre med, at Fundatsens Bestemmelser i saa Henseende vare blevne overstredne, eller, for at bruge det Udtryk, Fundatsen selv bruger, vare blevne brudte. Jeg tror ikke, at denne Argumentationsmaade er holdbar. Er der sket en saadan Overskridelse af Myndigheden, af Kompetencen, er det ogsaa paa sin Plads, at der bliver grebet ind i saa Henseende, og navnlig er der i Grændselen af, at der er begaaet en Feil fra Bestyrelsens Side, vellic Grund til i det Hele taget at underkaste Bestyrelsens Fremgangsmaade en Tvivl, der berettiger til at lade foretaget en saghyndlig Underjøgelse. Jeg skal ikke komme ind paa Drøftelsen af det Spørgsmaal: Gruppesytemet. kontra Kaserne-sytemet. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at Gruppesytemet er at foretrække, men der kan ikke være delte Meninger om, at det ikke har været Stifterindens Mening, at Opdragelsen skulde ledes efter Gruppesytemet. Det findes udtrykkelig bestemt i Fundatsen, at Slottets Omgivelser, de øvrige Bygninger, skulle anvendes til Opholdssted for Børnene, og først derefter skulle Slottets Værelser anvendes dertil. Først efter at de øvrige Bygninger ere tagne i Brug, skulle Slottets egne Værelser anvendes til Opholdssted for Børnene. Jeg vil sige, at dette ikke efter min Mening udelukker Anvendelsen af Gruppesytemet, idet det store Komplex af Bygninger, som Jægerspris omfatter, og hvoraf selve Slottet indeholder ikke mindre end 56 Værelser med langt mindre Befolkning end ved Opsvælsen af nye Bygninger maatte kunne indrettes til Opholdssted for saadanne smaa Familier, som man tilsigter at indrette. Ogsaa dette maatte kunne opnaas med Beholdelse af Stifterindens oprindelige Tanke med Stiftelsen. At Ladegaarden hører til Slottets Omgivelser, maa jeg paa det Bestemteste fastholde. Det er givet, at de Ting, hvortil et Steds Minder knytter sig, paa ingen Maade kunne indskrænkes til Beboelsesbygningerne eller lignende Ting. (B i L.: Kofstalden!). Det ærede Medlem her ved Siden af mig nævner Kofstalden. Jeg vil udtrykkelig fremhæve denne, fordi den er opført af Freerik den 7de selv, og jeg tror, at er der nogen Bygning paa Jægerspris, hvortil Mindet om Kong Freerik særlig knytter sig, er det denne. Det er i det Hele min Opfattelse, at det er til den hele Egn og til enhver Bygning, som giver denne Egn sin Karakter, at de historiske Minder knyttes sig, og jeg kan derfor ikke andet end anse det

for givet, at Volsgaarden ogsaa hører til Slottets Omgivelser, som Statutterne fordrer bevarede og frebete. Det andet Hensyn, som gaar jevnstides med dette, men som den ærede Justitsminister ikke i samme Grad offfrede sin Opmærksomhed, er imidlertid det, at Nedrivningen og Flytningen af en Volsgaard af Størrelse som den paa Jægerspris er et saa overordentlig beføtelicgt Foretagende, at det forekommer mig, man maatte have betænkt sig mere end een Gang, inden man stred til en saadan Foranstaltning, og at man ikke burde være gaaet saa hovedfulds til den, at man end ikke mente at behøve at afvente den fundat-smæssige Approbation af Justitsministeren derpaa. Naar jeg ogsaa indbefatter denne Antepost under de Punkter, der kunne betegnes som Brud paa Fundatsen, er det, fordi jeg anser Fundatsens Dovedplened for at være en økonomisk Bestyrelse af Stiftelsens Midler, med det Formaal at kunne optage saa mange Børn som mulig. Det er givet, at Stifterinden paa enhver Side af Fundatsen netop har indskærpet den høieste Grad af Spar-sommelighed, for at man kunde opnaa dette Maal, men naar man uden Betænkning eller uden engang at ville afvente den fundatshjemlede Approbation er gaaet til at anvende Hundredtusinder, som jeg maa antage, paa Flytningen af denne Volsgaard, kalder jeg det ikke en økonomisk Bestyrelse, som paa nogen Maade kan være i Samklang med Fundatsen. — Den ærede Justitsminister mente, at Revisorens Stilling kun havde Betydning overfor Regnskabet. Det er klart, at hans Virksomhed ikke træder i Kraft, før Regnskabet foreligger; men at hans Opgave skulde indskrænke sig til at efterse, om Tallene ere talte rigtig sammen, forekommer mig at være en temmelig urimelig Tanke. Jeg begriber da ikke, hvilken Betydning Revisors Stilling skulde have, og i hvilken Hensigt Stifterinden skulde have etableret et saadant Forhold som en Revisors, udnaævnt af Justitsministeren og med Honorar bestemt af ham. Hvorfor skulde en saadan Stilling staves, naar det blot kom an paa at efterse, om Regnskabs-sommerne vare talte rigtig sammen? Jeg kan ikke se Andet, end at man absolut maa antage, at Revisors Opgave og Pligt er, udgaaende fra de Resultater, Regnskaberne ubovise, at underjøge, hvorvidt de Foranstaltninger, hvoraf Regnskaberne ere et Resultat, ere i Overensstemmelse med, hvad Fundatsen bestemmer. Stifterindens Diemed har øiensynlig været at ville stille det aabent for Justitsministeren at kunne knytte en selvstændig, dygtig og uafhængig Mand til sit Dørtillsyn, for at dette kunde være virkelig alvorligt og virksomt, men Ingen kan overbevise mig om, at det skulde være et alvorligt og virksomt Tillsyn, som indskrænker sig til at tælle Tal sammen. — Det Samme gjælder det Spørgsmaal, som jeg ikke berørte, da jeg sidst havde Drødet, hvorvidt man fra Bestyrelsen modtager det Budget, som Fundatsen foreskri-